

— Σε ακολουθῶ πάντοτε.

Τῶν περισωθέντων πλοίων μὴ ἀρκούντων πρὸς ἐπιβίβασιν τῶν ἐπιζήσαντων, ὁ Βλαδιμή-
ρος διήρπασεν εἰς δύο τὴν δύναμιν αὐτοῦ· καὶ τὸ
μὲν πολὺ ἀπέστειλε διὰ ξηρᾶς, αὐτὸς δὲ μετὰ
τῶν λοιπῶν ἐπεχείρησε τὸν διὰ τοῦ Εὐξείνου
ἀνάπλου, παραλαβὼν τὸν τε Χαράλδον καὶ τὸν
Ῥαγνάρον. Ἄλλ' ἐπέκειντο ἔτι δεῖναι διὰ τοὺς
Ῥώσους δοκιμασίαι.

Οἱ διὰ ξηρᾶς βαδίζοντες εὕρισκοντο περὶ τὴν
Βάρναν, ὅτε προσεβλήθησαν αἰφνης ὑπὸ τοῦ αὐ-
τόθι στρατηγοῦντος Κατακαλῶν Κεκαυμένου,
καὶ οἱ μὲν πλείστοι ἐφονεύθησαν, ὀκτακόσιοι
δέ, ζωγηθέντες, ἀπεστάλησαν εἰς Βυζάντιον.
Ὁ Καραμζίνος, ἀκολουθῶν τὸν Νέστορα, βεβαιῶ
ὅτι πάντες οὗτοι ἐτυφλώθησαν, ἀλλ' οὐδὲν περὶ
τούτου λέγει ὁ σχεδὸν σύγχρονος Κεδρηνός.

Συγχρόνως δὲ ἀπεστάλησαν καὶ εἰκοσιτέ-
σσα πλοῖα κατὰ τοῦ φεύγοντος Βλαδιμήρου·
ἀλλ' οὗτος, ἀδαῆς περὶ τὰ ναυτικά, ἐνεπιστεύθη
τοῦ στολισκοῦ τὴν διοίκησιν εἰς τὸν Χαράλδον,
ὅστις ἐδείχθη καὶ αὐθις ἐπάξιος τῆς ἀρχαίας
αὐτοῦ φήμης, καθ' ὅσον, ναυμαχίας συγκροτη-
θείσης πεισματώδους, ἀντέστησαν μὲν ἐπὶ μα-
κρὸν οἱ Βυζαντινοί, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ὀλοσχερῶς
κατεστράφησαν, τεσσάρων μὲν ἐκ τῶν πλοίων
αὐτῶν κυριευθέντων, καὶ τῶν ἄλλων καταθυ-
θισθέντων.

Τὸ κατόρθωμα τοῦτο ἦν ἀληθῶς περιδοξόν,
διότι τὰ Ῥωσικὰ σκάφη, εὐαριθμότερα καὶ τε-
ταλαιπωρημένα, ἤμύνοντο ἀφ' ἑτέρου κατὰ τοῦ
σκευαστοῦ πυρός· ὅθεν ἀνέκφραστος ὑπῆρξεν ἡ
χαρὰ τοῦ Βλαδιμήρου, ὁρῶντος οὕτω παρ'
ἐλπίδα σωζομένην τὴν τιμὴν τῶν Ῥωσικῶν ὄπλων,
ἀνευφημῆθη δὲ ὁ Χαράλδος ἀπὸ τῆς στιγμῆς
ἐκείνης ὡς ἥρωος καὶ ῥύστης.

Αὕτη ὑπῆρξεν ἡ τελευταία κατὰ τοῦ Βυζαντι-
νοῦ Κράτους τῶν Ῥώσων ἐπιδρομή, καθ' ὅσον ἀπὸ
τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρι τῆς ἀλώσεως περιεπλά-
κησαν εἰς ποικίλους ἐσωτερικούς περισπασμούς,
καὶ μόλις μετὰ ἕξ αἰῶνας ἐπεφάνησαν ἐκ νέου εἰς
τὸν Βόσπορον, καθ' ἣν ἐποχὴν τῆς κλεινῆς βα-
σιλευούσης ἦρχον πλέον, ἀντὶ τῶν Ἑλλήνων
Αὐτοκρατόρων, οἱ διάδοχοι τοῦ Προφήτου.

(Ἐπεται τὸ τέλος) ΚΛΕΩΝ ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ἡ ἐπίπλαστος μετριοφροσύνη εἶνε τὸ ταπεινότα-
τον τῶν ψευδῶν.

*

Ἡ ἀρετὴ ὅπως ἡ ὑγεία δὲν εἶνε τὸ κύριον ἀγαθόν.
Ἐπέχει μάλιστα τόπον ἀγαθοῦ χωρὶς νὰ εἶνε ἀγαθόν.
Εἶνε βεβαίωτερον ὅτι ἡ κακία καθιστᾷ τὸν ἀνθρώπον
δυστυχῆ ἢ ὅτι ἡ ἀρετὴ παρέχει τὴν εὐτυχίαν. Ὁ λό-
γος δι' ὃν ἡ ἀρετὴ καθιστάται τόσον ἐπιθυμητὴ εἶνε
ἢ τι ἀντιτίθεται πρὸς τὴν κακίαν.

Ἡ ὭΡΑ ΤΟΥ ΦΑΓΗΤΟΥ

ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Συνήθως δειπνοῦσιν εἰς τὰς ἑπτὰ ἀκριβῶς
παρὰ τῆ κυρίῳ καὶ τῆ κυρίῳ Φασουλῆ.—Ὁ κ.
Φασουλῆς εἶνε ἀπὸ πρῶϊας καὶ μόλις τώρα
εἰσέρχεται καὶ διευθύνεται εἰς τὴν τραπεζα-
ρίαν.—Ἐχει ἀργοπορήσει δέκα λεπτά!!!

Ἡ ΚΥΡΙΑ χωρὶς νὰ τοῦ ἀγήση καιρὸν νὰ προ-
φέρῃ λέγειν.—"Ὅταν ἐκτύπησες τὸ κουδούνι
ἐνόμισα πῶς εἶνε ὁ γιατρός.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ ἀρησώχως.—Τὸν ἐπρόσμενες; Ἄρ-
ρωστη εἶσαι;

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Θαρρεῖς λοιπὸν πῶς καὶ ἂν ἔχη
κανεὶς καὶ σιδερένιαν ὑγεία ἔμπορεῖ νὰ τὴν δια-
τηρήσῃ, ὅταν δὲν ἔχη τὸ στομάχι του τακτικᾶς
ὥρας... Ἡ μήπως δὲν εἶνε ἡ χειροτέρα ἀρ-
ρώστια αὐτῆ τῆς διαρκοῦς ἀνησυχίας, τῆς
ἀγωνίας; Νὰ σὲ προσμένω καὶ νὰ σιγοψήνωμαι
καὶ νὰ βάζω χίλια κακὰ μὲ τὸν νοῦν: πότε πῶς
τοῦ ἤλθε καμμιά συγκοπή, πότε πῶς σ' ἐπά-
τησε καμμιά ἀμάξα...

Ὁ κύριος προβλέπων θύελλαν ἐξακολουθεῖ
νὰ σιωπᾷ.

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Θὰ καταδεχθῆτε τοῦλάχιστον
ν' ἀπαντήσετε εἰς μίαν μόνην ἐρώτησιν ποῦ θὰ
σᾶς κάμω;

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Ποίαν;

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Ἡμπορεῖτε νὰ μοῦ εἰπῆτε ἂν
ἔχετε σκοπὸν νὰ ἔρχεσθε καθε βραδύ τὴν ἰδίαν
ὥραν;

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ μελιχρῶς.—Μὰ, γυναῖκά μου,
νὰ κάθεται τώρα νὰ συγχύζεσαι γιατί ἔτυχε μιὰ
φορὰ ν' ἀργήσω λιγάκι, ἀξίζει τὸν κόπον; Ἐμ-
ποδίσθηκα ἀπὸ κάποιον ὑπόθεσιν, τὴν ὁποίαν
καὶ μοῦ εἶπαν νὰ κρατήσω μυστικῆν.

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Καὶ ποῖος μοῦ ἐγγυᾶται ὅτι εἰς
τὸ μέλλον δὲν θὰ λείψης μίαν ἐβδομάδα. Ἐτσι
ἀρχίζει κανεὶς ἀπὸ δέκα λεπτά καὶ τελειώνει
εἰς δέκα ἔτη...

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Αὐτὸ δὲ ποτέ δὲν ἔγινε!

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Πῶς δὲν ἔγινε; Χθὲς βράδυ ἐσὺ
ὁ ἴδιος δὲν μοῦ διηγείσο ὅτι ἓνας πλοίαρχος
ὕδρατος πρὸ ὀκτῶ ἐτῶν ἐφυγεν ἀπὸ τὸ σπίτι του
μὲ τὴν ὑπόσχεσιν πῶς εἰς δύο τρεῖς μῆνας θὰ
γυρίσῃ καὶ ἀκόμη τὸν προσμένει ἡ δυστυχισμένη
τοῦ ἡ γυναῖκα;

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Πῶς νὰ γυρίσῃ, ἀφοῦ πιθανώ-
τατα ἐπνίγηκε εἰς τὸν Ἀτλαντικόν;

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Εἶνε πολὺ εὐκολόν νὰ διαδόσῃ
κανεὶς πῶς ἐπνίγηκε, ὅταν ἤξευρη ὅτι δὲν
ἠμποροῦν νὰ τὸν διαψεύσουν.—Νομίζεις λοι-
πὸν ἡ εὐγενεία σου πῶς ἄμα βαρεθῆς τὸ σπίτι
καὶ σοῦ ἔλθῃ ἡ ἰδέα νὰ μὲ ξεφορτωθῆς γιὰ
πάντα καὶ νὰ πᾶς νὰ ζήσης εἰς τὴν Εὐρώπην